అప్పటికే పొద్దుపోవటంతో నిద్ర ముంచుకు వస్తోంది పాండుకి.

అతను నిద్ర లేచేటప్పటికి పూర్తిగా తెల్ల వారిపోయింది. మరి కాసేపట్లో హోటల్ కి చేరుకుంటున్నామని రాజేందర్ నుండి ఫోన్ వచ్చింది.

ఈ లోపు మరలా ఫోన్ నెంబర్ల జాబితా ముందు పెట్టుకు కూర్చున్నాడు పాండు. జాబితాలో తరువాత నెంబర్ డయల్ చేశాడు.

ఈ సారి ఫోన్ ఎత్తిన అమ్మాయి పేరు విద్య. ఆ అమ్మాయి మాట్లాడుతున్న మాటలు వింటుంటే.. అతనికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది.

"హలో విద్యా.. నేను శివరామన్‌ని మాట్లాడుతున్నాను.." అందరికీ చెప్పినట్లే చెప్పాడు పాండు.

"హాయ్ శివా! ఏంటి కొత్త నెంబర్ నుండి చేస్తున్నావ్? "

స్టన్ అయ్యాడు పాండు. అంటే ఈ అమ్మాయికి శివరామన్ ఫోన్ నెంబర్ తెలుసన్న మాట. తేరుకుని - "నా ఫోన్ ఛార్జ్ లేదు. అందుకని దీని నుండి చేస్తున్నాను."

"నీ గొంతు ఏమిటి.. కొత్తగా ఉంది? " అనుమానంగా అడిగింది.

"జలుబు చేసిందిలే.." గొణుగుతున్నట్లు చెప్పాడతను. వెతుకుతున్న లింకు ఇలా అనుకోకుండా తగలటంతో అతను తబ్బిబ్బు అవుతున్నాడు.

"ఏమిటి శివా? నా మీద ఎంత ప్రేమ ఉంటే మాత్రం రోజూ అన్ని పూలు పంపాలా? "

"నీకు ఎన్ని పూలు పంపినా తక్కువే!"

"ఏమో.. నాకు అనుమానం వస్తోంది. మీ పొలంలో పండుతున్నాయి అని పంపుతున్నావు తప్ప.. నిజంగా డబ్బులు పెట్టి కొని అయితే రోజూ ఇన్ని పంపుతావా? "

"అదేమీ లేదు.." ఆమె చేత ఎక్కువ మాట్లాడించాలని ప్రయత్నిస్తూ ఏదో ఒక సమాధానం ఇచ్చాడు.

"అయినా గులాబీలు తప్ప ప్రపంచంలో పూలే లేవా? రోజూ అవే ఎందుకు పంపుతున్నావ్? డబ్బు ఖర్చు లేదనే కదూ? " అంటూ, అంతలోనే- "సారీ శివా! మా బాస్ పిలుస్తున్నారు. తరువాత నేను ఫోన్ చేస్తానులే!" అని పెట్టేసింది.

7

యాహూ.. అంటూ ఎగిరి గంతులు పెట్టేంత ఆనందం కలిగింది పాండుకి. బలవంతంగా దానిని అణచుకుని ముందుకు ఎలా ప్రొసీడవ్వాలో ఆలోచించటం మొదలుపెట్టాడు.

అతనికి హోటల్ మేనేజర్ చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. అవును.. ఆ రోజు హోటల్లో గులాబీ పూల ఎగుమతిదారుల సమావేశం జరిగిందని అతను చెప్పాడు. బహుశా దానికి అటెండ్ అవటానికి వచ్చిన శివరామన్ టీవీలో సహదేవ్‌కి కనిపించి ఉంటాడు.

ఇప్పుడు హోటల్లో పూల ఎగుమతిదారుల సమావేశం ఏర్పాటు చేసిన సంస్థ దగ్గరకు వెళ్ళి అడిగితే శివరామన్ వివరాలు తెలిసే అవకాశం ఉంది.

ఇంతలో రాజేందర్ అతని అసిస్టెంట్ మీనన్‌ని తీసుకుని అక్కడకు చేరుకు

న్నాడు.

విషయం తెలియగానే మీనన్ వెళ్ళి.. ఆ రోజు హోటల్లో సమావేశమయిన సంస్థల వివరాలు తీసుకువచ్చాడు. అదేమీ రహస్యం కాదు కాబట్టి.. అడిగిన వెంటనే ఆ వివరాలు ఇచ్చారు.

"మేము ఆ గులాబీపూల ఎగుమతి సంస్థ వద్దకు వెళ్ళి వివరాలు తీసుకు వస్తాం! మీరు ఇక్కడే ఉండండి.." అని పరుగు పరుగున బయలు దేరారు రాజేం దర్, మీనన్‌లు.

అలా వెళ్లినవారు మరొక రెండుగంటల తరువాత మొహం వేలాడదీసుకుని వచ్చారు.

"ఏమయింది? " వారిని చూడగానే ఎదు రుదెబ్బ తగిలిందని అర్థమవుతున్నా అడి గాడు పాండు.

"ఆ సమావేశంలో పాల్గొన్నవారంతా తమ తమ సంస్థల తరపున వచ్చినవారే తప్ప వ్యక్తిగతంగా ఎవరూ రాలేదంట. కాబట్టి మనిషి పేరుని బట్టి వివరాలు తెలిసే అవకాశం అక్కడ లేదు. అయినా ఆ రోజు అక్కడ హాజరయిన అన్ని సంస్థల వివరాలూ పట్టుకొచ్చాము"

ఆ జాబితా తీసుకుని చూశాడు పాండు.

దానిలో యాభైకిపైగా సంస్థల పేర్లు ఉన్నాయి. వాటిలో శివరామన్ ఉన్నా డేమో కనుక్కోవాలంటే.. వాటన్నిటికీ ఫోన్ చెయ్యాలి. లేదా స్వయంగా వెళ్ళి వెతకాలి. ఏదైనా ఇప్పుడప్పుడే పూర్తయ్యే పని మాత్రం కాదు.

తమ మీద ఆశతో ఎదురుచూస్తున్న సహదేవ్ మొహం అతని కళ్ళ ముందు మెదిలింది. నమ్మక ద్రోహం చేసిన శివరా మన్ ఫైవ్‌స్టార్ హోటల్లో కులుకుతుంటే.. మోసపోయిన వ్యక్తి జైలులో మగ్గుతు న్నాడు. అది తలుచుకోగానే అతని రక్తం ఉడికిపోయింది. ఎలాగయినా శివరామ న్‌ని కనిపెట్టాలన్న పట్టుదల మరింత పెరిగింది. తనే నిరాశపడితే మిగతావారు మరింత నీరసించి పోతారని గుర్తుకు వచ్చింది.

"డోంట్ వర్రీ! అంతగా నిరాశ పడకండి. మన దగ్గర విద్య ఫోన్ నెంబర్ ఉందిగా! అటువైపు నుండి నరుక్కురావటానికి ప్రయత్నిద్దాం"

"ఆమెకి శివరామన్ ఫోన్ చేస్తున్నాడన్న విషయం మనకు తెలుసు. కాబట్టి ఆమె ఫోన్ రికార్డులు సంపాదించగలిగితే అందులో నుండి శివరామన్ చేసిన కాల్ ట్రేస్ చెయ్యవచ్చు" చెప్పాడు మీనన్.

"ఆమె నెంబర్ ఎంత? " అడిగాడు రాజేందర్.

పాండు తన దగ్గర ఉన్న లిస్ట్ చూసి ఆమె నెంబర్ చెప్పాడు.

తల అడ్డంగా ఊపాడు రాజేందర్.

"ఆ నెట్‌వర్క్ వాళ్ళు మహాస్ట్రిక్టు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లో మనకు ఆ ఇన్ఫర్మేషన్ ఇవ్వరు" అన్నాడు.

"మీకు తెలిసినవారు ఎవరన్నా అక్కడ పని చేస్తున్నారేమో కనుక్కోండి. అలాగే ఏమన్నా డబ్బుల్తో పని జరిగినా పరవా లేదు"

"కష్టం సర్!" నీరసంగా అంటూనే ఆ ప్రయత్నం మీద మీనన్‌ని పంపాడు రాజేందర్.

"మరొకసారి విద్యకు ఫోన్‌చేసి చూస్తే.." తనలో తను అనుకుంటున్నట్లు అన్నాడు పాండు.

ఈ రోజే కదా ఫోన్ చేసింది.. మరలా అప్పుడే మరొకసారి చేస్తే అనుమానం వస్తుందేమో! అయినా తప్పదు. అసలు మరొక విధంగా ఆలోచిస్తే.. ఇప్పటికే ఆలస్యం అయిందేమో! ఈ లోపు విద్య, శివరామన్‌లు పరస్పరం మాట్లాడుకుని ఉంటే.. ఇంతకుముందు కాల్ గురించి

ఊర్వశి

జూనియర్ ఆర్టిస్ట్ అయిన తన తల్లితోపాటు షూటింగ్ స్పాట్‌లకు వెళ్లిన చిన్నారి జయభారతి హీరోయిన్‌గా ఎదగడం వెనుక చవిచూసిన కఠోర అనుభవాలేమిటి? హీరోయిన్‌గా నిలదొక్కుకున్నాక ఆమె జీవితం తిరిగిన మలుపులేమిటి? నెంబర్ వన్ హీరోయిన్‌గా పేరు ప్రఖ్యాతులు సాధించిన ఆమె కథ చివరికెలాంటి ముగింపునకు చేరుకుంది? సినీమాయా జీవితాన్ని అడుగడుగునా ఆవిష్కరించిన వాణిశ్రీ నవల ఊర్వశి మీకోసం!

చతుర ఫిబ్రవరి కానుక

తప్పనిసరిగా ఆమె మాట్లాడుతుంది. అప్పుడు శివరామన్‌కి తనకోసం ఎవరో వెతుకుతున్నారన్న విషయం అర్థమయిపోతుంది.

అందుకే ఏమయితే అది అయిందని మరలా విద్య నెంబర్‌కి ఫోన్ చేశాడు.

"హల్లో శివా.. ఏంటి ఇంకా నీ ఫోన్ ఛార్జ్ కాలేదా? " నెంబర్ చూసి గుర్తుపట్టి అడిగింది విద్య.

"లేదు. నేను బయట దూరంగా ఉన్నాను. అందుకే నా ఫోన్ ఛార్జ్ చెయ్యటం కుదరలేదు"

"మరి ఈ ఫోన్ ఎవరిది? "

"ఫోన్ గొడవ వదిలి మామూలు మాటలు మాట్లాడలేవా? నేను నిన్ను ఒక సారి కలవాలనుకుంటున్నాను"

"సర్‌ప్రయిజింగ్.. నువ్వేమిటి? నీ అంతట నువ్వే ఇలా కలుద్దామని ప్రపోజ్ చెయ్యటమేమిటి? నేను నమ్మలేకపోతున్నాను. సరే! చెప్పు. ఎక్కడ కలుద్దాం?

"ఊ.. నువ్వే చెప్పు. నీకు ఎక్కడ వీలయితే అక్కడే కలుద్దాం.."

"అయితే మా ఆఫీసు దగ్గర్లో 'బిగ్ క్యాట్' అని ఒకపబ్ ఉంది, తెలుసు కదా! దాని దగ్గరకు రా! సాయంత్రం ఏడు గంటలకు అక్కడ ఎదురు చూస్తుంటాను. సరేనా? "

"అలాగే! ఈ లోపు నా ఫోన్‌కి కాల్స్ చెయ్యవద్దు. చెప్పాగా.. ఛార్జ్ లేదనీ"

"ఓకే! ఓకే! లెటజ్ మీట్ బై సెవన్!" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసింది విద్య.

పక్కనే కూర్చుని సంభాషణ అంతా వింటున్న రాజేందర్ పాండుని అభినందించాడు.

"చాలా బాగా హాండిల్ చేశారు సర్! పక్కా ప్రొఫెషనల్ లాగా డీల్ చేశారు"

"అది సరే! సాయంత్రం 'బిగ్ క్యాట్' దగ్గర ఏమి చెయ్యాలి? విద్య ఎలా ఉంటుందో మనకు తెలియదు. నన్ను చూడగానే నేను శివరామన్‌ని కాదని ఆమెకు తెలిసిపోతుంది. మరి ఎలా? "

ఇద్దరూ ఆలోచిస్తూండిపోయారు.

ఎవరి ఆలోచనలలో వారుండగానే సాయంత్రం అయింది.

బయటకు వెళ్ళిన మీనన్ వెనక్కి వచ్చాడు. అతను వెళ్ళిన పని కాలేదు. టెలీఫోన్ కంపెనీవాళ్ళు ఎవరూ సహకరించలేదు.

ముందు నుండి ఊహించిందే కాబట్టి దాని గురించి పెద్ద వర్రీ కాలేదు మిగిలిన ఇద్దరూ!

ఇప్పుడు తక్షణ సమస్య 'విద్యని ఎలా కలవాలి? ' అని.

ఇంతలో పాండు తన ఆలోచనలను రాజేందర్‌తో చెప్పసాగాడు- "అసలు మనం విద్యని కలవకపోతే వచ్చే నష్టం ఏముంది? మనకు కావలసింది విద్య ఫోనూ! అందులో ఉన్న శివరామన్ నెంబరూ! కాబట్టి ఆవిడ ఫోను సంపాదిస్తే చాలు"

"అదే.. ఎలా? " అడిగాడు రాజేందర్.

"బ్లంట్‌గా చెప్పాలంటే దొంగతనం చెయ్యాలి"

"దొంగతనమా? అది అందరివల్లా అయ్యే పని కాదు. దానికి కూడా నైపుణ్యం ఉండాలి! నావల్ల అసలు కాదు"

"నా వలన అవుతుంది" నమ్మకంగా చెప్పాడు పాండు.

అతని గతం గురించి తెలియని మిగిలిన ఇద్దరికీ అంత నమ్మకం లేకపోయినా అతనికి ఎదురు చెప్పలేదు.

సమయం సమీపించటంతో ముగ్గురూ బయలుదేరారు.

మీనన్ అంతకుముందే ఒక కారు తాము అక్కడ ఉన్నన్ని రోజులూ వాడుకోవటానికి అద్దెకు తీసుకుని వచ్చాడు.

దానిని అతను డ్రైవ్ చేస్తుంటే రాజేందర్, పాండు వెనుక కూర్చున్నారు.

అనుకున్న సమయానికి 'బిగ్ క్యాట్' ముందు ఆగింది కారు.

పాండు లోపలకు నడిచాడు.

మిగిలిన ఇద్దరూ కారులోనే ఉండిపోయారు.

లోపల మరీ కిక్కిరిసి లేకపోయినా.. అప్పటికే జనంతో నిండిపోయి ఉంది. 'ఇప్పుడే ఇలా ఉంటే.. ఇంక పొద్దుపోయే సమయానికి ఎంత రష్‌గా ఉంటుందో..' అనుకున్నాడతను.

డాన్స్‌ఫ్లోర్ దగ్గర జనం పలుచగా ఉన్నారు. ఎక్కువమంది అప్పుడప్పుడే వస్తున్నారు. వచ్చినవారు ముందుగా బార్ కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్ళి తమకు కావలసిన డ్రింక్ తెచ్చుకుని ఒకచోట కూర్చుని సిప్ చేస్తున్నారు.

ఎక్కువమంది గ్రూపులుగానో, జంటలతోనో వచ్చారు. ఒంటరిగా ఉన్న వారిని వేళ్ళమీద లెక్కపెట్టవచ్చు.

ముగ్గురు యువతులు ఒంటరిగా ఉండటం గమనించాడు పాండు. వారిలో విద్య ఎవరు? ఎలా తెలుసుకోవటం?

బయట కారులో కూర్చుని ఉన్న రాజేందర్‌కి ఫోన్ చేశాడు పాండు. రాజేందర్ లిఫ్ట్ చెయ్యగానే తన సమస్య వివరించాడు.

రాజేందర్ ఒకక్షణం ఆలోచించి సొల్యూషన్ చెప్పాడు.

"ఆ అమ్మాయిలందరూ మీకు కనిపిస్తూ ఉన్నారా? "

"ఆహా.. దివ్యంగా!"

"అయితే.. విద్య నెంబర్‌కి నేను ఫోన్

చేస్తాను. రెండు మూడు రింగులు రానిచ్చి ఆపేస్తాను. మీరు ఆ అమ్మాయిలందరినీ జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ ఉండండి. ఎవరి ఫోన్ మరొక నిమిషంలోపు రింగవుతుందో.. ఆ అమ్మాయే విద్య"

ఒంటరిగా ఉన్న యువతులను ఓర కంట గమనిస్తూ కూర్చున్నాడు పాండు.

వారిలో ఒక యువతి ఫోన్ శబ్దం విన్నట్లు ఉలిక్కిపడి తన బ్యాగ్ తెరవసాగింది. అయితే ఆమె తన ఫోన్ బ్యాగులో నుండి తీసేటప్పటికే రింగ్ ఆగిపోయింది. ఆ నెంబరు ఎవరిదా? అన్నట్లు ఆమె ఫోన్ స్క్రీన్‌ని తదేక దీక్షతో చూస్తోంది.

ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే.. ఆమె ఆ నెంబర్‌కి ఫోన్ చేసే అవకాశముందని అనుమానపడిన పాండు లేచి ఆమెను సమీపించాడు.

"హాయ్.. మీరు విద్య కదా!"

తలెత్తి చూసిన విద్య మొహమాటంగా నవ్వుతూ "యా.." అంది.

"నేనూ మీ కంపెనీలోనే పని చేస్తున్నాను. ఈ నెలలోనే జాయిన్ అయ్యాను. మిమ్మల్ని మొదటిరోజు పరిచయం చేశారు. మీపేరు బాగా గుర్తుండిపోయింది"

"అలాగా? " పదుల సంఖ్యలో ప్రతినెలా కొత్త ఉద్యోగులు కంపెనీలో చేరుతుంటారు. అలాగే పాతవారు వెళ్ళిపోతుంటారు. అందుకే అతనిని ఇంతకుముందు చూసిన గుర్తులేకపోయినా.. అతని మాటలలో అనుమానించవలసింది ఏమీ కనిపించలేదు విద్యకి.

"ఫ్రెండ్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టున్నారు? "

"అవును.."

"మీ ఫ్రెండ్ వచ్చే వరకూ నేను కంపెనీ